

1. MARUŠKA

G C
||: Zastavte válku, Maruška brečí

D
dostala kamenem při naší zteči. :||

G C D ...
Ref: ho hooó...

||: Co jste to za vojsko, co místo střelení
do vlastních vojáků házete kamení :||

Ref.

||: Čepice z papíru, červený tepláky
děti si na písku hrajou na vojáky :||

Ref.

||: Zastavte válku, my s váma nehrajem,
vy nám to kazíte, na to my nehrajem :||

2. FERDA JEDE NA KOLE

JIŘÍ SCHMITZER

D

A

Spadlo prase do strouhy, jak široký tak dlouhý,
Ferda jede na kole, Ferda jede pryč.

Koho by to napadlo, že by prase upadlo,
Ferda jede na kole, veze na něm rýč.

Svalilo se s heknutím, zakvičelo leknutím,
Ferda jede na kole, Ferda jede pryč.
Prase to je těžký, zvlášť když spadne z vejšky,
Ferda jede na kole, veze na něm rýč.

Kdo to prase postaví, když je strašně špinavý,
Ferda jede na kole, Ferda jede pryč.
Postaví ho zase, nějaký jiný prase,
Ferda jede na kole, veze na něm rýč.

Až to prase bude stát, můžem se ho otázat,
Ferda jede na kole, Ferda jede pryč.
Co se vlastně semlelo, že se prase skácelo,
Ferda jede na kole, veze na něm rýč.

Prase, to nic neřeklo, kviklo a pak uteklo,
Ferda jede na kole, Ferda jede pryč.
Tím pádem je prakticky, ztracené už navždycky,
Ferda jede na kole, veze na něm rýč.

No a nyní závěrem, k hlavnímu se doberem,
Ferda jede na kole, Ferda jede pryč.
Není těžký do louže, spadnout a to protože,
Ferda jede na kole, veze na něm rýč.

3. TVOJE JMÉNO VYZNÁVÁM

G C D C
Tvoje jméno vyznávám

G C D C
ráda zpívám Tobě písni,

G C D C
jsem tak šťastná, že tě znám,

G C D C
zachránils' mou duši z tísně.

G C D C G
Přišel z nebe na zem k nám a žít učil

C D C G
pak byl na kříž vyvýšen, tím hřích můj smyl

Ami D
z kříže dán do hrobu tmy

Emi C
třetí den jsi vstal slavný,

D G C D C
Tvoje jméno vyznávám.

3×

Pane, chválím jméno tvé.
Tobě k slávě zpívám písně.
Život můj máš v ruce své.
Zachránils mou duši z tísně.

On přišel z nebe na zem k nám a žít učil.
Pak byl na kříž vyvýšen, tím hřích můj smyl.
Z kříže dán do hrobu tmy, z mrtvých z hrobu
vstal slavný.
Pane, chválím jméno tvé.

4. HUSLIČKY

VLASTA RÉDL

- A D A
1. ||: Čí že ste, husličky, čie,
Hmi Fismi E
kdo vás tu zanechal :||
Hm7 E A D
||: na trávě poválané, :||
Hmi Fismi E Hmi Fismi E
u paty ořecha?
2. ||: Kdože tu trávu tak zvalal, aj modré fialy, :||
||: že ste, husličky, samé :||
na světě zostaly?
3. ||: Který tu muzikant usnul a co sa mu prišlo zdát, :||
||: co sa mu v noci zdálo, :||
že už vjec nechtěl hrát?
4. ||: Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela, :||
||: až sa tá bude trápit, :||
která ho nechtěla.

5. TY JSI SVATÝ

M. W. SMITH, J. ČERNOHORSKÝ

C2 D G

Já tě chválím (já tě chválím)

C2

já tě vzývám (já tě vzývám)

Am7

pro tvou lásku (pro tvou lásku)

D

lásku a moc. (lásku a moc)

G

K tobě půjdu (k tobě půjdu)

C2

život dám ti (život dám ti)

Am7

pro tvou lásku (pro tvou lásku)

D

G

kterou máš k nám

D

G

(kterou máš k nám)

Ref:

kluci C2 D Em7

||: Tys tu dřív byl, zlobu dýchal, pravdu bránil

 G D/H C2 D
a všem ji říkal. Sám jsi káru táhnul, strach tě

Em7 G D/H
trápil, můj hřích tě stáhnul :||

holky

Ty jsi pánů pán, ty jsi králů král,
ty jsi mocný Bůh, já Tě chválím dál.
Ty jsi úžasný, ty jsi laskavý,
ty jsi míru zdroj i proud dravý,
ty jsi živý Bůh, nemáš počátek,
ty jsi stvořil Zem, to byl jen začátek,
ty jsi alfa, omega, start i cíl,
tys můj vůdce i přítel, tys mě posvětil.

 C2 D G C2 D
Ty jsi z mrtvých vstal a život dals pro nás.

6. TISÍC ANDĚLŮ

ČECHOMOR

F C G C

1. Volek a oslík chrání tě.

G7 C

Spi, spi, spi božské dítě.

G F C

||: Tisíc andělů, tisíc serafů

G F G C

nad polštářem bdí, když Bůh lásky spí :||

2. V náručí matky Marie
spi, spi. Tam dobře ti je.

||: Tisíc andělů,

tisíc serafů

nad povijánem bdí,

když Bůh lásky spí. :||

3. Uprostřed lilií, růží
spi, spi, tam tě položí.

||: Tisíc andělů,

tisíc serafů

nad kolébkou bdí,

když Bůh lásky spí : ||

7. Vlaštoko leť

J. NOHAVICA

- C Ami
1. Vlaštoko leť přes Čínskou zed',
F7maj G
přes písek pouště Gobi
C Ami F7maj G
oblétni Zem přileť až sem, jen ať se císař zlobí
Emi Ami
dnes v noci zdál se mi sen,
F G
že ti zrní nasypal Ludwig van Beethoven
C Ami F7maj G7 C
vlaštoko leť, nás chudé ved'
2. Zeptej se ryb, kde je jim líp, zeptej se plameňáků
kdo závidí, nic nevidí z té krásy zpod oblaků
až spatříš nad sebou stín, věz, že ti mává sám
pan Jurij Gagarin
vlaštoko leť, nás chudé ved'
3. Vlaštoko leť rychle a teď, nesu tři zlaté groše
první je můj, druhý je tvůj, třetí pro světloňoše
až budeš unavená, pírká ti pofouká Máří Magdaléna
vlaštoko leť, nás chudé ved'

8. KAPR

J. NOHAVICA

C Dmi
1. Na rybníce jsou velké vlny,

G7 C
dělají se od přírody

Dmi
kapr, ten je opatrný,

G7 C
nevystřčí čumák z vody

Ref:

C Dmi
||: Šplouchy-šplouchy, štika žere mouchy,

G7 C
žbluňky-žbluňky, a kapr meruňky. :||

2. Nevylézej kapře milý, je tam velké vlnobití
chlupy vodě se naježily, mohl by ses utopiti.

Ref.

9. PAMPELIŠKY

B. NÁDVORNÍK, PAVEL BAYERLE A RICHARD

ADAM

E

H7

1. Hora skrývá slunce pod klobouk,
z oblaků do pampelišek fouk.
E E7 A Ami
||: Jak zlaté kvítí jasné hvězdy jsou,
E H7 E
a snad k tobě, moje drahá, dolétnou. :||
2. Z oblaků až k tobě doletí,
podle nich budeš mít děti tři.
||: Ty budou krásné tak, jako jsi ty,
dobrou noc, má drahá, tak už spi. :||
3. Kouzelná je řeka na horách,
po ní plul jsem, jako v mátohách.
||: Tys byla krásná, první láska má,
mně se zdá, že se na mě z nebe usmíváš. :||
4. Tichá píseň nese se nocí
ostrejch hochů, toulavejch srdcí.
||: Umlkly bendža, ztichly kytáry,
sbohem buď, mé krásné děvče z Montany.:||
5. Tam v kolíbce malý hošík spí,
přemýšlím, o čem tak asi sní.
||: Zdědil mou hůl a tornu toulavou,
půjde tam, kde pampelišky zlaté jsou. :||

10. DOPIS Z TÁBORA

Z. SVĚRÁK & J. UHLÍŘ

G

D

1. Maminko, tatínku, posílám Vám vzpomínku
z letního tábora, jistě víte, že Vám píše G
Vaše dcera Barbora.

Strava se nedá jíst, dneska byl jen zelný list.
Polívka studená, co v ní plavou místo nudlí
číslice a písmena.

2. Myslela jsem prostě, že budou různé soutěže,
slíbili bojovku, pak jsme hráli vybíjenou,
na ovce a na schovku.
Štefan, hlavní vedoucí, chodí s naší vedoucí,
která je příšera, scházejí se, líbají se u totemu za šera

C

D

G

- R: Proč jsem se nenarodila o pár let dřív?

Emi

C

Dneska bych krásně chodila

D

G

G7

se Štefanem, co říká si Steve.

C

D

G

Proč jste mě prostě neměli o pár let dříve?

Emi

C

D G

Řekla bych: nebud' nesmělý, líbej mě, Steve.

3. Závěrem dopisu ještě trochu popisu:
ta bréca vedoucí je tlustá jak dvě normální
oddílové vedoucí.

Když běží po lese, všechno na ní třese se.
Užívá make-upu, co na ní ten Štefan vidí,
to já prostě nechápu.

- R.** Proč jsem se nenarodila o pár let dřív?
Dneska bych krásně chodila
se Štefanem, co říká si Steve.
Proč jste mě prostě neměli o pár let dříve?
Řekla bych: nebuď nesmělý,
líbej mě, Steve.

- P.S. je tady ještě
- 4.** Pošlete dvě tři sta, jsem bez peněz dočista.
Pojedem do Písku, máme v plánu zastavit se
v jitexovém středisku.
Když jsme se koupali, všichni na mě koukali.
Je to tím, že možná v jednodílných plavkách už jsem
už jsem prostě nemožná.

Proč jsem se nenarodila, nenarodila dřív?

12. TVŮJ PLAMEN

A G D
||: Tvůj plamen osvětluje naši tvář

A G D
Tvůj plamen dává oslnivou zář

A G D
Tvůj plamen mocí Ducha vylitý

A G D
Tvůj plamen máme v sobě ukrytý :||

A D G C G
||: Dej nám otče náš ten plamen vznítit v zář

A D G E
dej nám otče náš být světlem tvým a hřát :||

13. VČELKA

A E4sus E

1. Celý den pracuje, na to že ji bolí nožky si nestěžuje,

E7 A
včelka z mého úlu.

D A
Sotva ráno vyletí, hledá jídlo pro děti,

H2sus H E4sus E
neřnuká, že už toho má akorát po krk!

A E4sus E
Celý den pracuje, na to že ji bolí nožky si nestěžuje,

E7 A
včelka z mého úlu.

- D A4sus A E A
R: Nám všem ji za příklad dal Pán Bůh a Stvořitel Král

D A4sus A H2sus Hm E4sus E
když slyším bzučení včel, vím, co nám tím říci chtěl

2. Celý den pracuje, na to že ji bolí nožky si nestěžuje,
včelka z mého úlu.

Když ji květy pokosí, vyletí již za rosy,
nevzdá to a hledá jinde louku rozkvetlou.

Celý den pracuje, na to že ji bolí nožky si nestěžuje,
včelka z mého úlu.

R.

Celý den pracuje, na to že ji bolí nožky si nestěžuje,
včelka z mého úlu.

14. Duhová víla

Hana Zagorová

D A D A

Koukej kapky se koulí

D A D A D

Mám jich na dlaní víc než ty (Jsi paní vod)

A Hmi G

Já ptám se tě jsou-li

D A D A D

Tvým dlaním mé kapky vhod (Pokud se deště dotýká já)

A D A D

Vím že jsem hloupá (Chtěl jsem jen říct)

A D A D

Máš se mnou jen trápení (Ty přece víš)

A Hmi G

duha nám stoupá

E7 A

Září musíme blíž (jsme krásně promočeni)

D G Fism (A) G D G Fismi

Ref: Koukej koukej duhový sál

D G D G Fismi

Koukej koukej duhový bál

A D A

(A na tom bále chybí král)

2. Jsem duhová víla (A co jsem já ?)
V tvém pohledu slunce mám (Už nesu mrak)
Jsem růžově bílá
Tančím koukej se jak (Pokud se tance dotýká)
můj rytíři vánku (mám asi meč)
Máš ve dlani úděl náš (Vrhnu se v seč)

Tvým hořícím spánkům
Dávám duhovou stráž (Co voní po heřmánku)

Ref: Stoupá stoupá duhový sál
Houpá houpá duhový bál (Teď abych v pohádce hrál)

3. Koukej duha se ztrácí (To ustal déšť)
mám pojednou z lásky strach (To se ti zdá)
Vždyť zpívají ptáci
Tak vezmi růži a najdi jí práh (Ať vůni nepostrácí)
Já jsem duhová víla (A paní vod)
Mé oči jsou déšť a jas (To všechno vím)
Jsem růžově bílá
A všechno slunce i váha je v nás (Jsi zkrátka moje milá)

Ref: Stoupá stoupá duhový sál
Houpá houpá duhový bál (A zatím není To dál.)

16. Máme doma obludu

C

1. Máme doma obludu. Já vím, my víme.

G

C

Přihнала se k obědu. Já vím, my víme.

F

Teď má pusu od medu. Já vím, mi víme.

C

G

C

Odjela na mopedu, stalo se to ve středu.

2. Máme doma upíra. Já vím, my víme.

Na půdě se zavírá. Já vím, my víme.

Čuchal česnek s cibulí. Já vím, my víme.

Zub mu vypad, teď bulí, stalo se to v pondělí.

3. Máme doma strašidlo. Já vím, my víme.

Do povidel upadlo. Já vím, my víme.

Spí pod bílým papírem. Já vím, my víme.

Uteklo i s upírem, stalo se to předvčírem.

17. JERICHO

Dmi F Gmi Dmi A7

REF: JOZUE, TEN PORAZIL JERICHO, JERICHO, JERICHO,

Dmi F Gmi A Dmi

JOZUE, TEN PORAZIL JERICHO, DOLŮ HRADBY PADAJÍ.

Dmi F Dmi A

1. To Jericho je město pevné, hrazené a Izrael celý stát,

Dmi F

kdo zbořil by se jeho hradby odvážil,

Gmi A Dmi

kdo by se mu posmíval.

2. Však Hospodin už dávno všechno vykonal, i když město
tu stojí dál,

jen Jozue tu s lidem hradby obchází a vzduchem zní píseň
chval.

3. Když sedmého dne zazní pokřik vítězný, jak Hospodin to
přikázal,

tak dolů hradby toho města padají a co zbývá, než táhnout
dál.

4. To Jericho si nosí v srdci každý z nás, i když sobectví se
nazývá,

i jeho hradby také dolů padají, když jej láska dobývá.

18. Tři kříže

Hop Trop /Ladislav Kučera

Dmi C Ami

Dávám sbohem všem břehům prokletejm,

Dmi Ami Dmi

který v drápech má ďábel sám,

C Ami

bílou přídí šalupa "My Grave"

Dmi Ami Dmi

míří k útesům, který znám.

F C Ami

R: Jen tři kříže z bílýho kamení

Dmi Ami Dmi

někdo do písku poskládal,

F C Ami

slzy v očích měl a v ruce, znavený,

Dmi Ami Dmi

lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce-kámen a jméno Stan.

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rogers těm dvěma život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Rec: Snad se chtěl modlit:

"Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí ..."

R: Jen tři kříže z bílého kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
lodní deník, a v něm, co jsem psal ...

20. Hruška

Čechomor

D A/D

Stojí hruška v širém poli

D G/D A/D

vršek se jí zelená

D G/D A/D D

||: pod ní se pase kůň vraný

D A/D D

pase ho má milá. :||

Proč má milá dnes pasete

z večera do rána

||: kam můj milý pojedete

já pojedu s váma :||

Ó já pojedu daleko

přes vody hluboké

||: kéž bych byl nikdy nepoznal

panny černoové :||

21. Rehradice

Vlasta Rédl

Dmi C F

1. A ty Rehradice na pěkné rovině,

G Ami Dmi G C

teče tam voděnka dolů po dědině

Gmi Ami Dmi

je pěkná, je čistá.

2. A po tej voděnce drobný rebe skáčó
pověz ně, má milá, proč tvý oči pláčó
tak smutně, žalostně.

3. Pláčó vone pláčó šohajo vo tebe
že sme sa dostali daleko vod sebe
daleko vod sebe.

22. Proměny

Čechomor

Am i

G

C

Darmo sa ty trápíš, můj milý synečku,

E

Ami

nenosím já tebe, nenosím v srdéčku

G

G

C

G

C

Dmi

E

Ami

a já tvoja nebudu, ani jednu hodinu

Copak sobě myslíš, má milá panenke

vždyť ty jsi to moje rozmilé srdénko

a ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.

A já sa udělám malú veverěčku

a uskočím tobě z dubu na jedličku,

přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.

A já chovám doma takú sekéřečku

ona mi podetne dúbek i jedličku

a ty musíš býti má nebo mi tě Pán Bůh dá.

A já sa udělám tú malú rybičku
a já ti uplynu přeč po Dunajíčku
přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.

A já chovám doma takovú ufičku
co na ni ulovím kdejakú rybičku
a ty přece budeš má lebomi tě Pán Bůh dá.

A já sa udělám tu velikú vranu
a já ti uletím na uherskú stranu
přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.

A já chovám doma starodávnú kušu
co ona vystřelí vŕeckým vranám dušu
a ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá.

A já sa udělám hvězdičku na nebi
a já budu lidem svítiti na zemi
přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.

A sú u nás doma takoví hvězdáři
co vypočítají hvězdičky na nebi
||: a ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá. :||

F C F C G Am F C F C G Am

24. Ovečky

Učedníci

C

1. Každým ránem za svítání, pastýř ovečky vyhání,
Dmi F C
do hor kam nás ptáci zpěvem zvou,
Dmi F C
kde svět je jednou velkou krásnou zahradou.

R: Ať si s námi každý zpívá pastýř ovečky, že hlídá,
jdou jen tam, kam vlci nemohou,
kde pravé štěstí, lásku, pokoj naleznou.

2. Vysoko tu slunce svítí, stráně voní polním kvítím,
skřivan dávno ladí flétnu svou
a celá zem tu dýchá lásky ozvěnou.

R:...

3. Jako vždy i dnešním ránem vyráží zas za svým pánem,
za světlem co projde každou tmou.
Když půjdou spolu, nikdy z cesty nesejdou.

Dmi F C

Coda: Ovečky si všechny rovné jsou,

Dmi F C
vědí, že bez pastýře domov nenajdou.

25. Tam k výšinám

G C/G G C/G G C G
Hmi Emi

Tam k výšinám, tam k výšinám, tam k
výšinám.

Ami7 D7 G F C G
Tam cesta vede já ji znám.

Tam můžeš být,
Staší jen věřit, chtít a jít.

Tam sídlí Bůh, ...
A s jeho Synem Svatý Duch.

Tam cíl je náš, ...
Tak miluj, věř ať víc jej znáš.

Tam k výšinám, ...
Tam cesta vede já ji znám.

26. Pověste ho vejš

Michal Tučný /Zdeněk Rytíř

Rec: Na dnešek jsem měl divnej sen: slunce pánilo a před saloonem stál v prachu dav, v tvářích cejch očekávání. Uprostřed šibenice z hrubých klád šerifův pomocník sejmul odsouzenci z hlavy kápi a dav zašuměl překvapením. I já jsem zašuměl překvapením: ten odsouzenec jsem byl já a šerif četl neúprosným hlasem rozsudek:

Emi

G

D

1. Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost,

Ami

Emi

D

Emi

pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvanej host.

2. Pověste ho, že byl jinej, že tu s náma dejchal stejnej vzduch, pověste ho, že byl línej a tak trochu dobrodruh.

Emi

G

D

*: Pověste ho za El Paso, za Snídani v trávě a Lodní zvon,

Ami

Emi

za to, že neoplýval krásou,

C

H7

Emi

že měl country rád, že se uměl smát i vám.

R: Nad hlavou mi slunce pálí, konec můj nic
neoddálí,

G D

do mých snů se dívám zdáli

Ami H7

a do uší mi stále zní tahle píseň poslední.

3.=1.

4. Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj
vklad,

za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát.

5.=1.

6. Pověste ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib,
že byl zarputilým optimistou, a tak dělal spoustu
chyb.

*: Pověste ho, že se koukal a že hodně jedl a hodně
pil,

že dal přednost jarním loukám,

a pak se oženil a pak se usadil a žil.

R:

7. = 1.

28. SAMURAJ

J. NOHAVICA

C G7C
1. Samuraj na břehu Tichého oceánu

F C
myje si ve vlnách svou žlutou tvář

G7 C
kolem něj sedmnáct orangutanů

G7 C
samuraj je hlavní orangutář

F Emi
v ruce má hůl

F G7
dlouhou metr a půl

C G7 C
to aby žádný orangutan neblbnul

C G7 C
Ref: ||: Tan tan tan orangutan

C G7
tan tan tan na propan-butan :||

2. Když slunce vyleze nad Fudžijamu
samuraj splete si svoje vlasy
vybere jednoho z orangutanů
a pak s ním na louce zápasí
v stínu tújí
si těla zalamují
ostatní orangutani povzbuzují

Ref.

3. Když padne poslední z orangutanů
samuraj zavolá samurajku
všichni se sesednou kolem stanů
a samuraj hraje na balalajku
drnky brnky
v ruce mají hrnky
pijou čaj který je bez poskvrnky

Ref:

30. Potulní kejklíři

Jaromír Nohavica

Ami Emi Ami Emi

1. Potulní kejklíři jdou zasněženou plání,
Ami Emi Ami Emi
v obitém talíři vaří vítr ke snídani,
C G

s cvičenou opičkou na rameni,

Ami Dmi G E7

životem malinko unaveni,

Ami Emi Ami Emi

potulní kejklíři jdou bílou plání.

2. V kovárně na kraji vsi všechen sníh už ztál,
dobrý kovář odžene psy a pozve je dál,
sláma je postelí i peřinou
a oni jeden k druhému se přivinou
a zítra na návsi začíná candrbál.

Ami Emi Ami Emi

R: Kejklíři, kejklíři jdou. 2x

3. Po schodech kostela poskakuje míč,
muž s tváří anděla ohýbá železnou tyč
a krásná dívka jménem Marína
zatančí tanec pohanského bůžka Odina
a zítra po polednách budou zase pryč.

R:

4. Vozíček z lipových dřev po hlině drkotá,
červená nepokojná krev je erbem života,
všechno, co chceme, leží před námi
za devatero poli, devatero řekami,
nad zimní krajinou slunce blikotá.

R: 3x

32. Vločka

Pavel Svoboda

G C G Ami
Proč mi spadla dneska na ramena
G C G D
Krásná čistá vločka sněhová?

G C G Ami
V náručí ta víla bezejmenná
G C G D
Čeká, že ji asi pochovám.

Čistá krása, o níž se jen snívá,
Pročpak na mě spadla jenom tak.
Asi bude trochu domýšlivá,
Že má v nebi družek plný mrak.

Řekni, vločko, kdo tě stvořil asi,
Jaký boháč tvůj pán asi je,
Že dá každé vločce tolik krásy
A z té krásy staví závěje.

Jsem jen drobek, co ze stolu spadne,
To mi říká vločka jediná,
Pohled' vzhůru, domyslet je snadné,
Jaká se tam strojí hostina.

Hvězda z nebe, co na dlani zebe,
Rozplyne se, když ji pohladím.
Já chci, vločko, letět vedle tebe,
Nést se vzhůru rájem sněhovým.

33. Vyšli ryby

D

G/D

Vyšly ryby vyšly z Dunaje do Visly

D Hm A D A D

Není tu děvčiny podle mojej mysli.

A

D

G/D

Co sem se nachodil po tej tmavej noci

D Hm A D A D

A7/4

Ještě sem neviděl dubovej nemoci.

Dubovej nemoci hrabového sádla

Už je má galánka u černého d'ábla

Vyšli ryby vyšly z Dunaje do Visly

Není tu děvčiny podle mojej mysli.

D G/D D Hm A7/4 D A7/4 D

34. Chci ti říci

Z. Svěrák, J. Uhlíř

G

1. Chci ti říci, chci ti říci,

C

že mi voníš pryskyřicí,

D C G

měla bys to věděti,

C D G

že ti čichám ke pleti.

Když tak ráno vyjdeš před dům

ve svých botkách 37,

měla bys to věděti,

chci s tebou mít dvě děti.

R. ||: Vlasy až na záda,

D

nohy až na zem,

C

navíc mě máš ráda,

D G

no to jsem blázen. :||

Kdybys někdy byla chorá,

běžel bych ti pro doktora,

aby ti dal správný lék,

tříkrát denně pět kapek.

Kdybys někdy byla v úzkých

z jiných kluků, z jiných mužských,

měla bys to věděti,

chci s tebou mít pět dětí.

R. ||: Vlasy až na záda... :||

35. BEDNA OD WHISKY

Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč, tu kravatu, co nosím,
mi navlík' soudce Lynč.

Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Mít tak všechny bedny vod whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlastal bych tam s Bilem a chlastal by tam Ben.

Když jsem štipnul koně a ujel jen pár mil,
nechtěl běžet, dokavád se whisky nenapil,
zatracená smůla zlá, zatracenej pech,
když kuň cucá whisky jak u potoka mech.

Kdyby jsi se, chlapčik, len nechtěl dobirat,
nemusel jsi tēraz na hentenonej stat,
moh' jsi někde v krčme tu palenicu pit,
nemusel jsi chlapčik s oprazom co maš.

Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec, a whisky ani lok.

36. Jak si zasloužit princeznu

Ivan Hlas

D

Vítr si nechal tichej smích,

G

barevní ptáci ve větvích,

D

G

co to má společného s láskou ...

Emi

Nad tebou růže skloněná,

A

na nebi hvězda zmatená,

Hmi

G

co to má společného s láskou ...

D

A konec cesty, bílej sníh,

A

D

D G D D G D

tak tvoje oči do těch svých si dám.

Utíká rychle divnej čas

a nás už dělí smutná hráz,

co to má společného s láskou ...

I když mi vítr roznese,

tvý hebký vlasy po lese,

mám tě už spojenýho s láskou ...

Ráno nás slunce políbí,

a svoje ústa na sliby ti dám.

Noc, která právě začíná,

je černočerná květina,

kde se mi touláš s mojí láskou ...

Až za kraj světa můžeš jít,

budu mít pořád pro co žít,

srdce se trápí mojí láskou ...

Jsem perla v moři ztracená,

tu tichou píseň bez jména ti dám.

37. Skálo, skálo

Skálo, skálo, skálo,
proč je lásky málo,
Moře, moře, more,
proč je tolik hoře.

Smutno je člověku ve sluji,
když zavřu oči tak vesluji,
vesluji ná bílé pramici,
u břehu stojí dva vraníci.
Jeden je pro mne prý osedlán,
z druhého dívá se krásný pán,
dej nožku, princezno, do třmenu,
já si tě chci vzít za ženu

Skálo, skálo, skálo
proč je lásky málo
Moře, moře, moře
proč je tolik hoře

38. STREJDO, VYPRAVUJ

Radek Jonczy

D Emi G

1. Každý večer zní mi v uších známé volání: strejdo

D

vypravuj, strejdo vypravuj

D Emi G

D

o andělu strážném, jenž mě v noci ochrání, zná sen můj.

G Fismi Emi

R: K spánku když svou malou neteř jemně ukládám

Emi A D

modlitbička u postýlky zní.

Emi Fismi G D

“Usnul již celý náš dům“ si s ní rád zazpívám,

Emi A7 G D

andělé pak nad ní s láskou bdí.

2. Nejdřív je pět úsměvů, než dítě vykouzlí: “Strejdo

vypravuj, strejdo vypravuj

o ovečce, kterou David vytáh z tlamy lví, získal trůn.“

3. Všechno z Bible znát už touží, dál se vyptává:

“Strejdo, proč Ježíš nepřichází již?

A když přijde, zda-li pak mě k sobě zavolá v nebes říši?“

39. Píseň díky

C G ami F

Děkuji ti Bože, že v létě rotou růže,

C G F G

že každé ráno oči otvírám.

Za různé barvy kůže, ptaní kdo je to Bůh, kdo že???

Že zanecháváš dveře dokořán.

F G C Am

R: Děkuji, jsem za tebe vděčný, Pane.

Slibuji, že nepřestanu hledat správné.

F G C ami G C

Věnuji své srdce lásce, které učíš nás, Pane náš...

Děkuji ti Bože, že vytáhneš nás z louže,

když boří se náš svět rozličných snů.

40. To nechte být

J. Nohavica

C G C Fmaj7 C

Auto i dům, postel i vzduch mi můžete vzít,
přitáhnout uzdu, otrávit pramen, přestříhnout nit,

C G

obrat mě o všechno, chcete-li, můžete,

Ami G

to, co však v sobě mám, to mi nevezmete,

C G C Fmaj7 C

to nechte být, to nechte být, to nechte být.

Všechny ty krásy, co jsem kdy poznal, ty v sobě mám,
závratě lásky i přečtené knížky i lidi, jež znám,
obrat mě o všechno, chcete-li, můžete,
to, co však v sobě mám, to mi nevezmete,
to vám nedám, to vám nedám, to vám nedám.

Šaty i chléb, světlo i čest, berte si vše,
i kdybych žebrák byl, budu mít víc, než myslíte,
obrat mě o všechno, chcete-li, můžete,
to, co však v sobě mám, to mi nevezmete,
to je jen mé, to je jen mé, to je jen mé.

41. Bílá místa

Petra Eliášová

G C G D

1. Bílá místa na mapách přání,

G C G D G

bílý prach v hradních komnatách,

Emi D C Hmi

bílé štíty nad zamrzlou plání,

C A F C D

mráz se plíží po stěnách.

2. Mlžný závoj přes cimbuří pravdy

splývá dolů do tmy v podhradí

v hladomornách o chlebové kůrce

C D

žebráci se hromadí. Hledají

G C G D C G C D

- R. Bílá místa, tajemství s královskou pečeti

G C G D C D

a dávný přístav, kéž tam naše duše doletí.

3. Středověk srdce brousí kruté zbraně

a mnohé hlavy padnou pod ostřím

a dobrou zprávu, co byla taky pro ně

už jim nikdo nepoví. Nenajdou

- R. Bílá místa...

4. Já Tě znám, Ty můj spánek chráníš,

tupíš hroty, chlebem jsi se stal.

Zapal ohně, přemoz naše hradby,

bílá místa vyplň v nás.

42. ZDÁLO SE TI, ZDÁLO

Jaroslav Samson Lenk

C B G
Zdalo se ti, zdalo, zdalo o prameni..
C F G C
Že, tam někde v horách, zvoní na kameni..
Na kameni zvoní, voda čirá spěchá..
Spěchá z kopce dolů, tam, kde řeka čeká..

B C
Zdalo se ti, zdalo, kde to místo leží,
že se tam jde dlouho, pomalu a stěží..
Že tam kytky kvetou, že tam stromy stíní
F G
a ve vodách plavou pstruzi, štiky, líni..

Zdalo se Ti, zdalo, že ta voda živá
teče krajem, teče, a jakoby zpívá..
O čem že to šumí, co to je v té vodě ??
O čem řeka zpívá.. Zpívá o svobodě..

Zdalo se Ti, zdalo, že ta voda živá
teče krajem, teče, a jakoby zpívá..
O čem že to šumí, co to je v té vodě ??
O čem řeka zpívá.. Zpívá o svobodě..

43. RACEK (JEDNO MOŘE)

Učedníci

- G C D
1. Je jen jedno moře, je jen jedna zem,
C G
je jen jeden déšť, nebe modrý se sluncem.
C
Je jen jeden vítr, co svou cestu zná,
D C G
je to přeci zázrak, jak to všechno zapadá.

G C
R: ||: Tak vítávám každíček den,
D C
když se toulávám nad obzorem. :||

2. Je jen jeden život, je jen jeden svět,
je jen jeden den, co budu tady naposled.
Je jen jedna cesta, jak se dobrým stát,
je jen jedna touha lásku najít na pořád.

R.

44. KDYBY PRASE MĚLO KŘÍDLA

PETR SKOUMAL

F ASDIM C

Kdyby prase mělo křídla, křídla jako pták
F Fisdim C
vyletěl bych na praseti někam do oblak
F D7
uviděl bych Itálii uviděl bych svět
B Hdim
v Rakousku bych slyšel zvonce
F/C D
z výšky koukal na Japonce
G
A pak bych se zase vrátil
C F
vrátil bych se zpět.

Uviděl bych řeku Ganges, uviděl bych Nil
uviděl bych Madagaskar chvíli bych tam byl
kdyby prase zachrochtalo a vzlétlo do oblak
měl bych všude plno přátel
byl bych slavný cestovatel
kdyby prase mělo křídla
křídla jako pták

Kdyby prase mělo křídla, křídla jako pták
vyletěl bych na praseti někam do oblak
uviděl bych Itálii uviděl bych svět
v Rakousku bych slyšel zvonce
z výšky koukal na Japonce
A pak bych se zase vrátil
vrátil bych se zpět.

A proč ?

45. Jen tobě patří chvála

D A Hmi
Jen Tobě patří chvála,
G A D
Tak Tě chválím uctívám.

D
Vše co mám,
A Hmi
jen Ty mi dáváš,
G A
To největší je,
D
že Tě znám.

G A D
Chválím Tvé svaté jméno,
G A D
Hledám Tvou svatou tvář,
G A Hmi
Před Tebou otvírám srdce své,
Emi G A
Ty sám mě znáš.

46. PÍSEŇ ZHRZENÉHO TRAMPA

J. Nohavica

C G F C
1. Poněvadž nemám kanady a neznám písň z pamp,
F C G C
hóhóhó, a neznám písň z pamp,
C G F C
vyloučili mě z osady, že prý jsem houby tramp,
F C G C
hóhóhó, že prý jsem houby tramp.

2. Napsali si do cancáků, jen ať to každej ví,
hóhóhó, jen ať to každej ví,
vyloučený z řad čundráků ten frajer libový,
hóhóhó, ten frajer libový.

C G Ami F C
R: Já jsem ostuda traperů, já mám rád operu,
G C G
já mám rád jazz (folk), rock,
C G Ami F C
chodím po světě bez nože, to prý se nemože,
G C C7
to prý jsem cvok,
F C D7
já jsem nikdy neplul na šífu, a všem šerifům
G
jsem říkal: "Bane, pane,"
C G Ami F C
já jsem ostuda trampů, já když chlempu,
G C

tak v autokempu.

3. A povídal mi frajer Joe: "Jen žádný legrácky,
hóhóhó, jen žádný legrácky,
jinak chytneš na bendžo, čestný čundrácký,
hóhóhó, čestný čundrácký."
4. Že prý se můžu vrátit zpět, až dám se do cajku,
hóhóhó, až dám se do cajku
a vodfíkám jim nazpaměť akordy na Vlajku,
hóhóhó, akordy na Vlajku.

R:

5. A tak teď chodím po světě a mám zaracha,
hóhóhó, a mám zaracha,
na vandr jezdím k Markétě a dávám si bacha,
hóhóhó, a dávám si bacha.
6. Dokud se tramské úřady nepoučí z chyb,
hóhóhó, nepoučí z chyb,
zpívám si to svý "nevadí a zase bude líp,"
hóhóhó, "a zase bude líp."

G C

R: + v tempu.

48. Ježíš, přítel hříšných

Paul Oakley, K. Řežábek

A A4 A A4
Je jeden hlas, co měl by znít, je jedna píseň k zpívání,
F#mi D2 E
je jedno jméno hodné vzývání.
A A4 A A4
Nad zlato poklad vzácnější, Král na trůnu nejvyšším,
F#mi D2 E
Jemu chvála celým nebem zní!

 A ED A ED
R: Má jméno Ježíš, přítel hříšných,
 A ED F#mi E D
Ježíš, Ježíš, přítel můj. 2x

Je pokoj, jenž strach zahání, láska, co roste dáváním,
naděje, která smrtí nekončí.

Je Bůh, který nám rozumí, přítel, co nikdy nezradí,
má jediné jméno, v němž je spasení!

R: 2x

 Hmi E Hmi
Vešel do mého vězení,
 E Hmi E
řekl: „Jsi volný, můžeš jít.
 F #mi E D F #mi E D
Jsi svobodný! Jsi svobodný! Jsi svobodný!

 A
Má jméno Ježíš !

49. Želva

Olympic

- D G D D G D G
1. Ne moc snadno se želva po dně honí,
D G D G D G D G
velmi radno je plavat na dno za ní,
 A Hmi
potom počkej, až se zeptá na to, co tě v mozku lechtá,
D G D G D G D G
nic se neboj a vem si něco od ní.
2. Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
želví nervy od želvy schovám stranou,
jednu káď tam dám pro sebe a pak aspoň pět pro tebe,
víš, má drahá, a zbytek je pod vanou.

Ref.:

D A G D A G D
Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá,
G A G A
ona ho na něco natchytá, i když si to později vyčítá.

3. Ne moc lehce se želva po dně honí,
ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní,
jeho úsměv se vytratí, a to se mu nevyplatí,
má se nebát želev a spousty vodní.

Ref.:

50. STÁNKY

Nedvědi

D G

1. U stánků na levnou krásu

D Gm

postávají a smějou se času

D A D

s cigaretou a holčkou co nemá kam jít.

2. Skleniček pár, pár tahů z trávy
uteče den jak večerní zprávy
neuměj žít, bouřej se a neposlouchaj.

G A

Ref.: Jen zahlídli svět maj na duši vrásky

D Gmi

tak málo jen, tak málo je lásky

D A D

ztracená víra hrozny z vinic neposbírá

3. U stánků na levnou krásu postávají

a ze slov a hlasů poznávám

jak málo jsme jim stačili dát.

Ref.:

Ref.:

51. Již vánek odvál den za lesy

D G A D A
1. Již vánek odvál den za lesy a slunko odešlo spát.

D G E A

D

Dík Tobě Otče náš v nebesích, že můžem dary Tvé
brát.

A D A D A D
Ref.: Již jeden se opět skončil den, noc halí vše v
temný šat.

D G Emi A

D

Bůh dítkám svým slíbil sladký sen a spánek
klidný všem dát.

2. Ty drahé, od nás tak vzdálené, vem pod svou
laskavou dlaň

a všechny nemocné, ztrápené, náš Pane, od zlého
chraň.

Ref.:

3. Nana ...

52. Chceme ti zazpívat

C F G C
1.Chceme Ti zazpívat, Bože náš,
Ami F G
Stvořiteli náš, Spasiteli náš, Králi náš.
C F G C
Chceme Ti zazpívat, Bože náš,
Ami F C F C
radost jsi nám dal, do úst píseň chval, Bože náš.

C F G C Ami
Bože náš, Bože náš, Tys' nás očistil,
F G
Duchem naplnil, Bože náš.
C F G C Ami
Bože náš, Bože náš, lidi miluješ,
F C F C
všechny k sobě zveš, Bože náš.

2.Chceme Ti děkovat, Bože náš,
že v nás chceš mít chrám,
kde přebýváš sám, Králi náš.
Chceme Ti děkovat, Bože náš, plni vděčnosti,
vroucí milosti, Bože náš.

Ref.

D G A D
3.Ruce své zvedáme, Bože náš,
Hmi G A
k Tobě svatému, Bohu věčnému, Králi náš.
D G A D
Ruce své zvedáme, Bože náš,
Hmi G D
/:budiž veleben, na věky amen, Bože náš.:/

53. Svítání

- E A E
1. Tma se ztrácí, svítání je blíž,
A H7 E
sen s červánky mizí v dálavách,
A H7 E A
se svítáním probouzíš se, tóny nacházíš,
E H7 E
novou písni den naladíš.

- E A H7 E
Ref.: Píseň chvály zní, letí v širou dál,
A H7 E
její tóny k Bohu zaletí,
A H7 E A
modlitba jak ranní vánek duši pohladí,
E H7 E
Tvůrce ruku podá ti.

2. První paprsek ozáčil tvář,
kapka rosy zkrápí něžný květ,
okouzlen tou krásou Boží
lásku poznáváš,
na kolenou tiše vyznáváš.

Ref.:

3. Zlaté slunce září obzorem,
kdopak ví, jak dlouho bude hřát,
ve svých dlaních ukryj nás
před žáru přívalem,
s námi buď, když vše zahalí mrak.

Ref.: 2x

54. OKOŘ

Tramprská zlidovělá

C G C
1. Na Okoř je cesta, jako žádná ze sta, vroubená je
stromama.

G C
Když jdu po ní v létě, samotěn ve světě, sotva pletu
nohama.

F C D7 G
Na konci té cesty trnitě, stojí krčma jako hrad.

C G C
Tam zapadli trampí, hladoví a sešlí, začli sobě notovat.

C F C G C
R: Na hradě Okoři světla už nehoří, bílá paní šla už dávno
F C

spát. Ta měla ve zvyku, podle svého budíku, o půlnoci
G C F C D7
chodit strašívát. Od těch dob, co jsou tam trampové, nesmí
G C F C
z hradu pryč. Ona tam v podhradí se šerifem dovádí, on jí
G
sebral od komnaty klíč.

2. Jednoho dne z rána roznesla se zpráva, že byl Okoř
vykraden. Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes, nikdo
nebyl dopaden. Šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v
kostnici, místo aby hlídal, zuřivě ji líbal, dostal z toho
zimnici.

56. TRAMPSKÁ

Bratři Ebenové

Mlhavým ránem bose jdou, kanady vržou na nohou

G Dmi

a dálka tolik vzdálená je blízká
město jsi nechal za zády, zajíci dělaj rošády

G Dmi

a v křoví někdo tiše Vlajku píská,

G

najednou připadáš si ňák přima, svobodnej, a tak,

Dmi G Dmi

tak ňák, tak ňák, ňák tak.

F

R. Pojd' dál, s náma se nenudíš, pojd' dál, ráno se probudíš,

Dmi

A vedle sebe máš o šišku víc

F

Pojd' dál, pod sebou pevnou zem, pojd' dál a číro s melounem

G Dmi

a meky, miky, vrt, a dál už nic, dál nic.

2. Mlhavý ráno za tratí, u cesty roste kapratí,
sbališ si deku, spacák, celtu, pytel,
a kdyby ňákej úředník začal ti říkat, co a jak,
sbališ si deku, spacák, celtu, pytel,
důležitý je to, co jseš, odkud jsi přišel a kam jdeš,
co jseš, kam jdeš, co jseš.

R.

57. JANTAROVÁ ZEMĚ

P. Lohonka

Ami **C** **Ami** **Emi**

1. Do splašenejch koní už zase lovci střílí,

C **Emi**

ulicí je ženou dolů k ohradám,

Dmi **Ami**

zítra jako vloni, hra je pro ně dohraná,

Dmi **Ami**

bujný hlavy skloní někam do trávy.

Dmi **Ami**

R: Krá, až si kabát změní,

Dmi **Ami**

krá, bílé vrány odletí,

Dmi **Ami**

krá, v jantarový zemi

F **Emi**

přistanou v jiném století.

Dm Am Dm Am

2. Zamčený jsou stáje, kat už hřívy stříhá,

lovčí král je v kapli postý korunován,

sníh pomalu taje, těla stromů se probouzí,

v jantarový zemi bude zas co pít.

R:

58. Byla jedna holčička

P. Landovský

D

A

Byla jedna holčička v naší ulici,

D

měla ráda chlapečka s bílou čepicí.

A

Z chlapečka se vyklubal statný námořník,

D

svaly měl jak Herkules tělo měl jak mník.

R: Nosil kalhoty dole široký,
vlněný tričko přes úzký boky.
Ona byla štíhlá jako rybička,
oba dva se vešli do jeho trička

Když vyrostla holčička v naší ulici
tak si vzala chlapečka s bílou čepicí.
Z chlapečka se vyklubal statný kapitán,
svaly měl jak Herkules, břicho jako džbán.

R: Nosil kalhoty dole široký,
vlněný tričko přes tlustý boky.
Říkal jí stále moje rybičko,
oba dva však měli své vlastní tričko

Teď chodí babička naší ulici,
za ní cupe dědeček s bílou čepicí.
O dědečkovi se ví, že byl admirál,
že pil když byl námořníkem a že pije dál.

R: Nosí kalhoty dole široký,
vlněný svetr přes suchý boky,
Jí říká stále dál má zlatá rybičko,
Ona čeká na něho a plete mu tričko.

59. My pluli dál a dál

- G** **D7**
1. My pluli dál a dál v zelené lesy,
G
kde vlnka s vlnkou slaví své plesy,
G7 C
my pluli dál a dál v zelený háj,
G D7 G
my pluli dál a dál v zelený háj.
2. Lod'ka je malá, vesla jsou krátký,
poplujem hoši, poplujem zpátky,
/:či máme plouti dál v zelený háj. :/
3. My pluli dál a dál v rákosí tmavé,
kde rybka s rybkou spolu si hraje,
/:my pluli dál a dál v zelený háj. :/
4. My pluli dál a dál s malou lodičkou,
my pluli dál a dál tichou vodičkou,
my pluli dál a dál v neznámý svět,
my pluli dál a dál a nikdy zpět.

60. USNUL JIŽ CELÝ NÁŠ DŮM

- D** **A7** **D**
1. Usnul již celý náš dům,
 A7 **D**
světýlka v oknech šla spát,
G **e** **f#** **h**
/:poplujem´ v postýlkách naproti snům,
G6(e) **A7** **D D7(G G6 D)**
Pán Ježíš nás má rád. :/
2. Usnula celičká zem, do trávy ulehla tma,
/:aj, nespí, nedřímá Pán Ježíš jen,
své děti v péči má.:/
3. Kraj je již zahalen tmou, nocí však proniká žár,
/:Pán Ježíš je hvězdou tou zářivou,
co hledí na mou tvář.:/
4. Než usneš v postýlce své,
než víčka uzamkneš tmou,
/:modli se k tomu, kdo zná srdce tvé,
v Jeho dlaň vlož mu svou.:/

61. ŠIRÝ PROUD

Spirituál kvintet

C F C Ami Dmi
G
Ten širý proud jak přejít mám, proč neumím se nad něj
vznést,
Emi F Emi G Dmi G G4
C
ach člun tak mít, ten řídit znám, v něm lásku svou bych
chtěla vést.

Jak kamení, jež působí, že potápí se celý prám,
tak těžké zdá se, Bůh to ví, má láska zlá, co v srdci mám.

Vždy, když se láska rozvíjí rubínů zář se line z ní.
Však jako krupěj pomíjí. pod letní výhni sluneční.

Až něžnou růží spatříš kvést, co trny zájem oplácí,
nenech se krásou klamnou svést, hled' ruka má teď krvácí.

Ten širý proud jak přejít mám, proč neumím se nad něj
vznést,
ach člun tak mít, ten řídit znám, v něm lásku svou bych
chtěla vést.

62. MACH A ŠEBESTOVÁ

L. Fišer

C

My jsme žáci třetí bé,

G

bereme však na sebe

C

podobu zajíce, žirafy či krabice.

G

C

To je pěkná směsice.

C

Můžem bejt i rohože,

G

a to všechno protože,

C

vlastníme nakrátko utržené sluchátko.

G

C

Taky jedno zvířátko.

2x

63. KOHOUT - HONZA NEDVĚD

A

S podvečerem tady u nás začnou ptáci zpívat,

E

a nad krajinou nebe vzlétne kamsi kde je řád.

Hm

A do řeky se světla z oken chvilku budou dívat

D

E

a pak si unavený lásky půjdou lehnout budou spát.

V tu dobu zavírám už oči abych tě měl něžná lásko,

v soukromí tak tiše jako voda tečky hvězd.

Nádhernou a bílou jak svý ruce ke mě vzpínáš,

jak často nechávám se tebou do ztracena něhy vést.

A

R: Zvony zvoní jen chvíli, ruce budou se třást a pak

E

Hm

D

zmlknou má lásko. To kohout je umlčí k ránu, když

A E

A

mě opouštíš. Zvony zvoní jen chvíli, jen než přijde den,

E

Hm

proto krásně a blízko a pak ztichnou abych slyšel jak mi

D

A E

tajný přání můj odpouštíš.

S podvečerem tady u nás začnou ptáci zpívat,

a nad krajinou nebe vzlétne kamsi kde je řád.

To já se chodím do tvých očí v noci lásko dívat,

a kdyby do očí, jo to bys koukala kam už jsem spad.

Na záda ti nehty napíšu miláčku jméno,

a podepíšu na čas rozloučení věrný slib,

že kameny se k nebi spíš než moje láska zvednou,

že jsi moje štěstí, s tebou je mi vždycky trochu líp.

64. CHCEME CHVÁLIT PÁNA

P. Hušek

- D** **A** **G** **A**
1. Cheme chválit Pána, chceme zpívat i vám,
D **F#mi** **Ami** **H7**
S radostí vám trochu času dát.
Emi **Gmi** **D** **F#mi** **Hmi**
Možná, že si řekneš: „Ti si troufají.“
G **D** **Emi** **A7**
Chcem jen zpívat dál.
D **A** **G** **A**
Možná naše hlasy nejsou dokonalé,
D **F#mi** **Ami** **H7**
Snad se vám bude zdát hudba zlá,
Emi **Gmi** **D** **F#mi** **Hmi** **Gmi**
Přesto rádi hrajeme a zpíváme dál,
D **Emi** **A7** **D** **D7**
Písně, které tu zní.

- G** **A7** **D** **C** **D7**
R: Chceme zpívat Pánu písně radostné,
G **A7** **D** **C** **D**
Chcem ho chválit hudbou upřímnou.
G **A7** **F#mi** **Hmi**
Chceme Pánu poděkovat za hlasy své,
Emi **A7** **D**
Vždyť je nám dal z lásky k nám.

2. Marně hledám slova, jež by řekla i vám,
Radost, kterou já teď v srdci mám,
Že tu můžu stát a ty mě posloucháš,
Tak poslouchej dál.
Příběh Pána, který zemřel, dávno se stal,
vůbec nám starý nepřipadá,
radost, kterou dává nám a dá i vám,
snad rád ho přijme i Pán.

65. Rájem

Učedníci /John Michael Talbot /Josef Hrubý

D G A
Rájem jednou chtěl bych jít,
Hmi G D
chci se smát a být tam, kde je můj Pán.
D G A
Rájem zpěv až bude znít,
Hmi G D
smím tolik lásky vzít, kolik mám jí sám.

G A
1. Božího Království,
Hmi G
které na svět seslal Pán
Emi A D D7
sbírat chci srdcem svým vychladlým,
G A Hmi A G
ráje až přijde čas, abych mohl snést
Emi A Asus
tu krásu a ten žár, jímž je Bůh.

2. Abych se učil žít,
proto mi Pán život dal,
abych uměl mít rád jak si přál.
Když nebudu lásku mít, nedokážu žít,
snést krásu a ten žár, jímž je Bůh.

66. Baba yetu

G

Baba yetu, yetu uliye, Mbinguni yetu, yetu, amina

Em C D

Baba yetu, yetu, uliye, Jina lako litukuzwe (2x)

Em

Utupe leo chakula chetu

D

Tunachohitaji utusamehe

G D

Makosa yetu, hey Kama nasi tunavyowasamehe

Em D

Waliotukosea, usitutie Katika majaribu, lakini

G D A

Utuokoe, na yule, milele na milele

D

Baba yetu, yetu uliye, Mbinguni yetu, yetu, amina

Em G A

Baba yetu, yetu, uliye, Jina lako litukuzwe (2x)

C#mi A E B

Ufalme wako ufike utakalo

C#mi A E B

Lifanyike duniani kama mbinguni, amina

Utupe leo chakula chetu

Tunachohitaji utusamehe

Makosa yetu, hey

Kama nasi tunavyowasamehe

Waliotukosea, usitutie

Katika majaribu, lakini

Utuokoe na yule msiba mile

67. Sám a sám

Bezefšeho

G C Ami
Sám a sám
D G C2, Ami, D
si šlapu ranní rosou,
G C2, Ami, D
ani nevím
G C2, Ami, D
kam mě nohy nesou.
G C2 Ami D
Cítím tu dálku, voní a láká.
G C2 Ami D G C2, Ami, D
Ptáci zpívaj a já s nima hulákám.
G C2, Ami, D
Uaptapyda ptýdáu...

2) Slunce kvete a kreslí kolem stíny, věčná píseň, z
udusaný hlíny. Cítím z ní dálku, voní a láká, kapka
vody po kameni stéká.
Uaptapydaptýdáu...

3) Za každé nové ráno skládám díky, ale v zádech
cítím ostrou čepel dýky. Necítím dálku, tápu a
bloudím, z posledních sil výkřik vyloudím.
Uaptapydaptýdáu..
R: Sám a sám...

68. Hlavně že jsme na vzduchu

C

Když radosti není dosti,

F

raduju se z maličností.

C

Ami

Představím si třeba kdyby

G

lidi žili jako ryby.

C

Emi

To je dobře náhodou,

F

C

že nežijem pod vodou

Emi

F

Na vzduchu, na vzduchu,

G

C

můžem zpívat ejchuchu.

G

C

Emi

Zpívati si pod vodou,

F

C

nejde ani náhodou.

Emi

F

Z hlubiny, z hlubiny,

G

C

vyšly by jen bubliny.

To je dobře náhodou,

že nežijem pod vodou.

Na vzduchu, na vzduchu,

můžem zpívat ejchuchu.

Zpívati si pod vodou,
nejde ani náhodou.
Z hlubiny, z hlubiny,
vyšly by jen bubliny.

Jen si představ milá babi,
že jsme dejme tomu krabi.
Nebyla bys mou babičkou,
byla bys mořskou krabičkou.

Bud'me rádi Bohouši,
že žijeme na souši.
Na zemi, na zemi,
ušmudlané sazemi.
Vžij se rybě do kůže,
třeba ti to pomůže.
I když jsi na suchu,
hlavně že jsi na vzduchu.

Bud'me rádi Bohouši,
že žijeme na souši.
Na zemi, na zemi,
ušmudlané sazemi.
Vžij se rybě do kůže,
třeba ti to pomůže.

I když jsi na suchu,
hlavně že jsi na vzduchu!

69. Pán Bůh je špička

Marion a Gilbrecht Shall

 G C G
Pán bůh je špička, absolutní špička,
Ami G D G
nemá rovného ! Pán bůh je špička,
C G Ami D G
absolutní špička, není nad Něho !

 C D
1. Tenis, fotbal, N – H – L ,každý by to
 Emi
vyhrát chtěl, ale žádný šampion
Ami G D
nedokáže to, co On !

2. Na tu špičku v žebříčku pyšný ani trošičku, udělá si
vždycky čas i na posledního z nás !

3. Kámoš zradil ? Nevadí. Bůh mě nikdy nezradí,
protože už navždy jsem Jeho vlastním dítětem !

70. MRTVEJ VLAK

Ami Dmi Ami
Znáš tu trať, co jezdit po ní je tak zrovna k zbláznění
 Dmi E7
V semaforu místo lampy svítěj kosti zkřížený
 Dmi F E7
Pták tam zpívat zapomněl a vítr jenom v drátech zní
 Ami Dmi Ami
Jednou za rok touhle tratí zaduní vlak pohřební

Po koleji rezavý tam, kde jsou mosty zřícený
Bez páry a bez píšťaly, kotle dávno studený
Nikdo lístky neprohlíží, s brzdou je to zrovna tak
S pavučinou místo kouře jede nocí mrtvej vlak

 Dmi F7 Ami Cdim
Mrtvej vlak, mrtvej vlak nedrží jízdní řád,
 Ami Cdim E7 Ami
dálku máš přece rád, tak nasedat.
 Dmi F7 Ami Cdim
Neměj strach, ve skalách zaduní mrtvej vlak,
 Ami Cdim Ami
chceš mít klid, máš ho mít, už jede vlak

V životě jsi neměl prachy, zato jsi měl řádnej pech
Kamarádi pochcípali v sakra nízkějch tunelech
Že jsi zvostal sám a že jsi jenom hobo ubohej
Zasloužíš si za to všechno aspoň funus fajnověj

Jednou vlezeš pod vagón a budeš to mít hotový
Kam jsi tímhle vlakem vodjel, nikdo už se nedoví
Slunce tady nevychází, cesty zpátky nevedou
Đábel veksl přehodí a stáhne šraňky za tebou

71. Slyším své srdce bít

Hrma Lumír, Wagner Petr, Gogela Evžen

E A E A

Slyším své srdce bít, láska mi signál dává

F#mi D F#mi A H

kudy za pravdou jít, když se jí nedostává ?

E A E

Prošli jsme trápením, prošli jsme zkouškou

A

dlouhou,

F#mi D F#mi

láska je znamení, že jsme teď na

H

konci o něco moudřejší.

C G Dmi

Ref: Lásku a pravdu v úctě měj, i když na

A F C

světě její málo. Lásku a pravdu lidem přej,

Gmi A

jen se nevzdávej, jen se nevzdávej !

E A E

Jenom ten, kdo má rád, každému stejně

A F#mi D F#mi

měří, nesmíš se lidí bát. Ať v

H

našem království je život krásnější.

Ref:

1. Slyším své srdce bít,
lásky mi signál dává,
kudy za pravdou jít,
když se jí nedostává.

2. Prošli jsme trápením,
prošli jsme zkouškou dlouhou,
lásky je znamení,
že jsme teď na konci o něco moudřejší.

Ref:

3. Jenom ten, kdo má rád,
každému stejně měří,
nesmíš se lidí bát,
ať v našem království je život krásnější.

Ref:

72. Bodláky ve vlasech

G Emi Ami D Emi
Do vlasů bláznivej kluk mně bodláky dával
C F D
za tuhle kytku pak všechno chtěl mít
G D Ami7 H7
svatební menuet mi na stýblo hrával
C D G
že prej se musíme vzít

Zelený voňavý dva prstýnky z trávy
copak si holka víc může tak přát
doznívá menuet, čím dál míň mě baví
na tichou poštu si hrát

Emi D
Bez bolesti divný trápení
Emi D
suchej pramen těžko pít
G C Emi H7
zbytečně slova do kamení sít
G7 C F7 B
na košili našich zvyků vlajou niti od knoflíků
Es C Es G G7
Jeden je muset a druhej je chtít

C Ami Dmi G Ami
Do vlasů bláznivej kluk ti bodláky dával
F B G
za tuhle kytku pak všechno chtěl mít
C G Gmi7 E F G C
svatební menuet ti na stýblo hrával: my dva se musíme vzít

Zelený voňavý dva prstýnky z trávy
nejsem si jistej, že víc umím dát
vracím se zkroušenej, ale dobrý mám zprávy
o tom, že dál tě mám rád

Zelený voňavý dva prstýnky z trávy
copak si my dva víc můžeme přát
dál nám zní menuet a tím míň nás baví
na tichou poštu si hrát

Zelený voňavý
prstýnky voňavý
z trávy zelený

73. KRÁL A KLAUN

G C G C G C

D C G C G C G C G

1. Král do boje táh', do veliké dálky,

C G D7 G

a s ním do té války jel na mezku klaun,

D C G C G C G C G

než hledí si stáh', tak z výrazu tváře

C G D7 G

bys nepoznal lháře, co zakrývá strach.

D7 G

Tiše šeptal při té hrůze: "Inter arma silent musae,"

A D7 C#7 D7

místo zvonku cinkal brněním,

C G C G C G C G

král do boje táh', do veliké dálky,

C G D7 G G+ C G A7

a s ním do té války jel na mezku klaun.

2. Král do boje táh', a sotva se vzdálil,

tak vesnice pátil a dobýval měst,

klaun v očích měl hněv, když sledoval žháře,

jak smývali v páře prach z rukou a krev.

Tiše šeptal při té hrůze: "Inter arma silent musae,"

místo loutny držel v ruce meč,

král do boje táh', a sotva se vzdálil,

tak vesnice pátil a dobýval měst.

3. Král do boje táh', s tou vraždicí lůzou

klaun třásl se hrůzou a odvetu kul,

když v noci byl klid, tak oklamal stráže
a, nemaje páže, sám burcoval lid.
Všude křičel do té hrůzy, ve válce že mlčí Múzy,
muži by však mlčet neměli,
král do boje táh', s tou vraždící lůzou
klaun třásl se hrůzou a odvetu kul.

4. Král do boje táh', a v červánkách vlídných
zřel, na čele bídných jak vstříc jde mu klaun,
když západ pak vzplál, tok potoků temněl,
klaun tušení neměl jak zahynul král:
kdekdo křičel při té hrůze: "Inter arma silent musae,"
krále z toho strachu trefil šlak,
klaun tiše se smál a zem žila dále
a neměla krále, klaun na loutnu hrál,
D7 G D7 G
klaun na loutnu hrál, klaun na loutnu hrál ...

74. DIVOKÉ KONĚ

J. Nohavica

Ami Dmi Ami C Dmi Ami

1. [: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :]

Dmi Ami Dmi Ami Ddim F
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem,

Dmi Ami Dmi Ami E7 Ami
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.

2. [: Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor,
:]

[: sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor? :]

3. [: Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na
věčnost, :]

[: naše touho, ještě neumírej, sil máme dost. :]

4. [: V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera,
:]

[: milování je divoká píseň večera. :]

5. [: Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku, :]

[: král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků. :]

6. [: Chtěl bych jak divoký kuň běžet, běžet, nemyslet
na návrat, :]

[: s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád. :]

Já viděl divoké koně ...

75. STARÁ ARCHA SPIRITUÁL KVINTET

A7 D A7 D

R: [: Já mám kocábku náram-, náram-, náram-,

A7 D

kocábku náram-, náramnou. :]

R:

D

1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl,

A7 D

kocábku náram-, náramnou,

Noe nebyl překvapenej, on to věděl,

A7 D

kocábku náram-, náramnou.

R:

D

*: Archa má cíl, jé, archa má směr, jé,

A7 D

plaví se k Araratu na sever.

R:

2. Šem, Nam a Jafet byli bratři rodní,

kocábku náram-, náramnou,

Noe je zavolal ještě před povodní,

kocábku náram-, náramnou.

3. Kázal jim uložit ptáky, savce,

kocábku náram-, náramnou,

"ryby nechte, zachrání se samy hladce,"

kocábku náram-, náramnou.

R:

*:

R:

4. Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla,
kocábku náram-, náramnou,
tu přilétla holubice, snítku nesla,
kocábku náram-, náramnou.

5. Na břehu pak vyložili náklad celý,
kocábku náram-, náramnou,
ještě že tu starou dobrou archu měli,
kocábku náram-, náramnou.

R:

*:

R:

R:

76. O STAVBĚ SVĚTA

NEZMAŘI

C E

1. Hospodin-stavitel nakreslil kruh,
Ami E(C7)
dole buď voda, no a nad ní vzduch,
F C A
fortel měl a k tomu píli i fór,
D G
"glory-haleluja" zapěl andělskej chór.

Ref. (Vzal) hřebíků pár a trámů,
hřebíků pár a trámů,
víte už, jak příběh začíná,
každej to kdysi čet' v dějinách.

2. Když Noe viděl, že se kaboní,
pár zeber sehnal a pár pakoní,
přitesal trámy, pak vystužil kýl,
klidně mohlo tehdy pršet o pár let dýl.

3. Tak běžel čas a vývoj šel dál,
Šalamoun král zem spravoval,
vousy si pohladil, řek': povídám,
teď hned tady postavte chrám!

4. Sám ďábel se smál, ví asi svý,
někdo má konečný řešení,
máš-li dost kuráže, tak můžeš jít blíž,
nevinnému staví kříž, staví kříž.

77. ELEKTRICKÝ VALČÍK

- UHLÍŘ, SVĚRÁK

Ami

E7

1. Jednoho letního večera na naveni pod starou lipou

Ami

hostinsky Antonin Kucera vyvalil soudeček s pipou,

F

Ami

nebylo to posvícení, nebyla to nedele,

F

E7

v naší obci mezi kopci plnily se korbele.

A

E7 Edim E7

R: Byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden
elektrický proud,

A Adim A

byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden
elektrický proud,

A7 D E C#mi F#mi Hmi E7 A

stridavy, stridavy, silný elektrický proud,

A7 D E C#mi F#mi Hmi E7 A

stridavy, stridavy, zkratka elektrický proud.

Rec: A nyní, kdo tu všechno byl:

okresní a krajský inspektor, hasičský a recitační
sbor,

poblíž obecní vahy, tříletá delegace z Prahy,

zástupci nedaleké posadky pod vedením poručíka

Vosatky,

početná družina monterů, jeden z nich pomyslel na
dceru

sedláka Krusiny, dale krojované družiny,

alegorické vozy, italský zmrzlinář Antonio Cosi

na motocyklu Indian, a svaty Jan, z kamene vytesan.

R:

2. Na strankach obecni kroniky ozdobnym pismem je psano:

tento den pro zdejsi rolniky znamenal po noci rano, budeme zit jako v Praze, vsude same vedeni, jedna faze, druha faze, treti pekne vedle ni.

R:

Rec: Z projevu inzenyra Maliny, zastupce Elektrickych podniku:

vazeni obcane, vzacni hoste, s elektrinou je to proste:

od pantaty vedou draty do zarovky nade vraty, odtud proud se preleva do stodoly, do chleva, pri kratkem spojeni dvou dratu dochazi k takzvanemu zkratu,

kdo ma pojistky nami predepsane, tomu se pri zkratu nic nestane,

kdo si tam nastrka hrebiky, vyhori a zacne od piky.
Do kazde rodiny elektricke hodiny!